

॥ खंड ०२ ॥
 ॥ ओवी नं. ९६ ॥
 ॥ निरसनसह मुळावरची ओवी ॥
 ॥ मोहरची ओवी ॥

॥ सांगी केली...त्वा मोहर वाजवली ।
 जाहीरण केली.. त्वां मोहर वाजवली ॥ ८ ॥

॥ यवग गेले चरांचर । तुम्ही यवगी याहीच्या पुढं ।
 तुम्ही यवगी याहीच्या पुढं ॥ जाहीरण केली..
 त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली...

॥ बम्हा विष्णु तिरनयन । यवग चालवले कोण ?
 चौथ्या खुम्मी उभा कोण ? ॥ सांगी केली...,

॥ स्वर्ग पाताळ ताळ दोन । मिर्त लोक होय ठिकाण ।
 मिर्त लोक झालं कोठुन ? सांगी केली... ॥

॥ स्वर्ग म्हणे उंच आहे । मिर्त लोक ताळ होये ।
 शिराई वाटे शरण जीवं येतो । मालक कोण ?...
 त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली... ॥ ०४ ॥

॥ स्वर्गी कामधेनु गाय । चौरंगाचा बळी पाताळी ।
 कोण्याएका दिवशी येईन घुतं । उडवण पदवी...
 त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली..

॥ तिरगुणांचे तिन पदर । ते काय राहतीन खांदयावर ?
 गर्तिचा मोडा/मोळ्या कार । होय बाजारी.....,
 त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली...

॥ चैत्यन्या होवुन बाजारीनं । यवग नासवले तीनं ।
 यवग हीनं केलं इनं । कैशी चांगली ?...
 त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली...

॥ काया हीनं मती हीनं । हीनं केलं देहभान ।
 शुद्ध चतुर्पता कळली । जाहीरण केली...
 त्वा मोहर वाजवली ॥ सांगी केली... ॥ ०८ ॥

॥ चैत्यन्या होउन कलारीनं । हृदयी पाजलं मधुपान ।
 हृदयी पाजलं मधुपान । भुलवन पडली...
 त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली...

॥ भुलवनं पडली यवगापरी । ऐसे यवग कठले भारी ।
 उडवा घुंगी ही झापडी । विठोबा येईन...
 विनवा हो रात्रंदिन ॥ सांगी केली...

॥ उडवन घुंगी, पळन झापडी । खेळ करन खळाखळी ।
 खेळ होईन खळा खळी । धैसकं पडली...
 त्वां मोहर वाजवली ॥ ..जळ्णाव सांगी केली...

॥ उडवन तिरगुणाचं शुन्यं । जागी कर्ते होय कोण ?
 त्याहीचं नाव दयाहो सांगुनं । जाहीरण केली...
 त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली... ॥ १२ ॥

॥ अस्तुकी केली, श्री रायानं । ताळ परस दोन दोन ।
 मो-हरं यवगाचे कारण । अस्तुकी केली...
 त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...
 ॥ यवग भाकल्याचे गुणं । सुने वेद पडले तीन ।
 अर्थवन् वेद कोण्या घर्षनं ? । सांगी केली...
 त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...
 ॥ अनंत बाजीयाचा घोष । त्यामध्ये बाज्या कोण सरस ?
 मो-हं होणार सांगे द्युत । बाज्या चौरंगी....,
 त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...
 ॥ द्युतराज सांगे खरं । मोडन गंधर्वाचा कार ।
 मोडन तिरगुणी बाजार । मोडन चौ-यांशी....,
 त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...॥ १६ ॥

॥ अठराखेत्री उभा द्युतपती । याहीच्या सत्रावीच्या किर्ती ।
 अभिमान ज्याहीच्या पोटी । ढळन किल्ली...
 त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...
 ॥ ऐका गोळकाची खुणा । रमणा यवगाच्या कारणा ।
 जागी करन तिरभवनां ॥ सांगी केली...
 त्वां मोहर वाजवली । जाहीरण केली...
 ॥ ऐका गोळकाचं खरं । भैस उभा यवगा वर ।
 मोङ्गुन वैताचा कारं । तक्ती येईन परमेश्वर ॥
 सांगी केली... त्वां मोहर वाजवली । जाहीरण केली...
 ॥ याहीच्या यवगाचा कार । सत्य चालन कारभार ।
 सुखः होईन कुडीवर । सांगी केली....,
 त्वां मोहर वाजवली । जाहीरण केली... ॥ २० ॥

॥ कुडीपासुन अवघा व्यवहार । णा णोय जीवनकळीचा कार ।
 याहीच्या हाती आहे कार । कुडीवर आयुष्य चढवन थोर ॥
 सांगी केली...., त्वां मोहर वाजवली । जाहीरण केली...
 ॥ ऐका गोयकाची वाणी । निरसुन टाकन तिरभवनी ।
 सुखः होईन जीवाजनी ॥ सांगी केली....,
 त्वां मोहर वाजवली । जाहीरण केली..॥ २२ ॥
 ॥ ओळखा जाहीरणाची खुणं । पुर्विपासुन केली जतन ।
 शिक्का सेरूपी चढनं ॥ २३ ॥ सांगी केली...
 त्वां मोहर वाजवली । जाहीरण केली...

भजने :-

॥ चंदन शिक्का तुच मोहर । अवधी किल्ली देवा तुमच्या हातात ॥
 ॥ शिक्का मोहर आले सेरूप । याहीचा उजाला आहे चवताळत ॥
 ॥ शिक्का मोहर आले सेरूप । याहीचा उजाला पडला चवताळत ॥
 ॥ शिक्का मो-हरं येईन सेरूप । याहीची कमान चढन यवगा वर ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

निरसन पुढील पानावर...

॥ निरसनसह मुळावरची ओवी ॥
॥ मोहरची ओवी ॥
 :- निरसन/स्पष्टीकरन :-

॥ सांगी केली...त्वा मोहर वाजवली ।
 जाहीरण केली.. त्वां मोहर वाजवली ॥ घृ ॥
 :- शब्दार्थ :-

त्वां :- संस्कृत शब्द त्वं म्हणजे तु ! संस्कृत मध्यव्याकरणात त्वं पासुन व-हाडी मराठीत त्वां शब्द आलेला आहे. त्वां म्हणजे तुवां, तुम्ही हा अर्थ येथे होतो.

मोहर :- सत्तेचा शिक्का, दस्तऐवजावर सत्तेचा जो राजमुद्रा/शिक्का ठोकुन त्या दस्तऐवजाला जी राजमान्यता दिली जाते ती सत्तेची मोहर/शिक्का

जाहीरण केली :- सर्व जनात जाहीर करून सांगीतली. दवंडी देवुन सांगतली.

आदीपुरुष भैस अवतार ! मिर्तलोकी च्या हृदयी जी काही सांगी त्वां केली आहे, त्या सांगीवर रंचलेल्या ओव्यांच्या गायनावर तुम्ही तुमच्या सत्तेचा मोहर/शिक्का मारून/ठोकुन/वाजवुन, त्या सांगीला राजमान्यता देत त्याचा तुच अनुभव व गाही देत इथ उभा आहेस.

मिर्तलोकी या देहीच्या हृदयी सांगतलेली तुमची सांगी, आम्ही जनात जाहीर करून सांगीतली. आणी त्यावर त्वा मोहर वाजवली. त्वा सांगतलेली सांगी रूपी किल्ली आम्ही या जनात जाहीरण करून सांगतली -जाहीरण केली. तुमच्या या सांगीच्या जाहीरणावर तुम्ही तुमच्या सत्तेची राजमुद्रा म्हणजेच मोहर रूपी शिक्का त्यावर ठोकुन/वाजवुन, या तुमच्या सांगीला राजमान्यता दिली आहे. देत उभा आहे. देत उभा राहणार... हेच आम्ही प्रथम जाहीरण करून सांगतो.

॥ यवग गेले चरण चार । तुम्ही यवगी याहीच्या पुढं ।
 तुम्ही यवगी याहीच्या पुढं ॥ जाहीरण केली..

हे आदीपुरुषा । आतापर्यंत यवगाच्या चौकडया किंतीक गेल्यात. या चारही यवगात किंतीक सांग्या झाल्या असतील याची गणती नाही. परंतु आम्ही असे जाणतो की : या चारही यवगातील योगी-जोगी, ऋषि-मुनी यांच्या सर्व सांगी पेक्षाही, या आदीपुरुष कृष्णा ची सांगी सर्व श्रेष्ठ आहे. कारण हाच कृष्ण योगी, सर्व ग्रायपाचा खेळ साधाणा-या चारही यवगातील उच्च कोटी च्या योग्यांच्या ही पुढे गेलेला आहे. जे कोण्या उच्च कोटीच्या योग्यास साधले नाही, ते या कृष्णाने करून दाखवले आहे.

या कृष्णाने आपल्या भक्ती बळावर आदीपुरुषाला स्वतःच्या देहधरणी वरच पुर्ण अवतार घेण्यास लावले आहे. अधिक व्यानाकरीता कृष्णामृत वाचा. हा कृष्णाच आदीपुरुष झाला आहे. पुर्ण अवतार झाला आहे. म्हणुनच आम्ही सर्वप्रथम जाहीरण करून सांगतो की : हाच चारही यवगातील योगी याहीच्या पुढंच हा कृष्ण योगी आहे. हा कलयवगाच्या संघीत उभा झालेला आदीपुरुष पुर्ण अवतार आहे. हे जाहीरण करताच त्यावर या आदीपुरुष कृष्णा ने आपल्या आध्यात्मीक सत्तेचा मोहर ठोकुन आमच्या सांगी व जाहीरणाला राजमान्यता दिली आहे. आम्ही तुमच्या सांगीवर सांगी केली. आणी जाहीर करून जनात जाहीरण केली. तुमची सांगी जाहीर करून जाहीरण करताच, त्यावर त्वा तुमच्या आध्यात्मीक शक्तीची राजमुद्रा म्हणजेच मोहर ठोकुन वाजवली. राजमान्यता दिली. धन्य आमचे भाऊय थोर !

-: पुस्त ? चरण :-

॥ ब्रह्मा विष्णु तिरनयन । यवग चालवले कोण ?

चौध्या खुम्मी उभा कोण ? ॥ सांगी केली...,

ब्रह्मा विष्णु तिरनयन हे तिन गुणाचे तिन खुम्म आहे. आणी चौध्या शुद्ध सत्त्व खुम्मी उभा कोण आहे ? याची सांगी या कृष्णाने आम्हा केली आहे. अशीच सांगी सर्व जनलोकांच्या हृदयी करून या सांगीवर मोहर ठोकावी. चौध्या खुम्मी उभा कोण ? याची सर्व जनास किल्ली सांगा हो ! हीच आता तुम्हा पायी आमची अरज आहे.

-: सांगत चरण :-

॥ स्वर्ग पाताळ ताळ दोन । मिर्त लोक होय ठिकाण ।

मिर्त लोक झालं कोठुन ? सांगी केली...

स्वर्ग पाताळ या दोन ताळावर तोच चौधा उभा आहे. परंतु त्या चौध्याचे मुख्य ठिकाण तर मिर्त लोकच होय. हे मिर्त लोक झाल कोठुन ? याचीही सांगी येथे या कृष्णाने केली आणी त्या सांगीवर आधारलेल्या ओव्यांवर त्या अदिपुरुषाने मोहर वाजवली.

-: पुस्त ? चरण :-

॥ स्वर्ग म्हणे उंच आहे । मिर्त लोक ताळ होये ।

शिदाई वाटे शरण जीवं येतो । मालक कोण ?...

त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली... ॥ ०४ ॥

हे चौताळाच्या मालका । तिताळावर तुच उभा आहे. या तिन ताळापैकी स्वर्ग तर उंच आहे. मिर्त लोक हे तुमचे ठिकाण होय. हेच तुमचे ताळ होय. अशी त्वा सांगी आम्हा केली. म्हणुनच आम्ही इथे या मिर्तलोकी येवुन, जन्माच्या अगोदर गर्भि असतांना जसा शिदाई च्या वाटे शरण आलो तसेच आता शिदाई वाटे डोके ठेवुन नतमरत्तक होवुन तुम्हा शरण येत आहे. या मिर्त लोकचा खरा मालक कोण ? याची सर्व जनास किल्ली सांगा हो ! हीच आता आमची तुम्हा चरणी अरज आहे.

-: सांगते चरणे :-

॥ स्वर्गी कामधेनु गाय । चौरंगाचा वळी पाताळी ।

कोण्याएका दिवशी येईन द्युतं ॥ उडवण पदवी...

त्वां मोहर वाजवली । सांगी केली..

स्वर्गात स्वर्गिर्च्या दैवतांची कामना पुर्ण करणारी कामधेनु गाय त्वां ठेवली आहे. तर पाताळात चौ-चारही रंग आत्मसाद असलेला चौरंगी वळीराजा ला पालक करून ठेवलेले आहे. आणी इथे या मिर्तलोकी कोण्यातरी एका दिवशी एक चतुर्पतीचा द्युत येवुन, तो या चतुर्पती व्यानाच्या सांगीवर सांगी करून जनात जाहीरण करन. तेव्हा मग हे चतुर्पती व्यान त्या शंकाला म्हणजेच निश्कलंकी अवधुत ला घेवुन येईन. निश्कलंकी कृष्ण अवधुत तिरगुणांची पदवी उडवन.

विष्णु जवळ असलेली सत्त्वगुणांची पदवी, तर ब्रह्माजवळ असलेली रजगुणांची पदवी, तसेच शंकरा जवळ असलेली तमगुणांची पदवी, तो चौधा चतुर्पती आदीपुरुष भैस नारायण उडवन. या निरंजन निर्गुण निराकार आदीपुरुषाचे राज या तिन खुम्मावर आहे. या निर्गुण निराकाराचे राज हे तिरगुणांच्या अंगी आहे. या तिरगुणांचे शुन्य उडवुन, त्यांची पदवी हा चौध्या खुम्मावर उभा असलेला चौधा ठेवणार नाही. असा या चौध्याचा खेळच पुढे होणार आहे. अशी त्वा सांगी केली, आणी आम्ही जाहीरण केली आणी त्यावर त्वा मोहर वाजवली. धन्य तुमची महीमा थोर !

चतुर्पंती व्वारे या सत्त्व-रज-तम या तिरगुणांचे तीन शिकके उडवल्यानंतर, या तिरगुणांचे तिन पदरं या देहीच्या खांदयावर खरच राहतीन काय ?

॥ तिरगुणांचे तिन पदर । ते काय राहतीन खांदयावर ?
गर्तिंचा मोळा/मोळ्या कार । होय वाजारी....,
त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली...

जेव्हा कोण्या एका दिवशी चौथ्या खुम्मी उभा असलेला रोमीद्युत येवुन या तिरगुणांची पदवी उडवन, तेव्हा या देहीवर असलेले तिरगुणांचे राज राहतीन काय ? या तिरगुणाचे राज राहणार नाही ! जेव्हा या तिरगुणांचे या देहीवरचे राज जाईल, तेव्हा या देहीवर चौथा शुद्ध सत् उभा राहीन. या शुद्ध सत् व्वारे, या आत्म्याच्या चार कोटावर म्हणजेच रथुल, सुक्ष्म, कारण आणी महाकारण या चौदेही वर, म्हणजेच आत्माच्या या चारही येशीवर, तो येशीचा यशकर असलेला चौथा चतुर्पंती मालक आपरुष येवुन उभा राहीन. हा चौथा देहीच्या चारही येशीवर भरू भरन आणीक उरेल. या देहीवरील तिरगुणांनी टाकलेले आठही गर्तिंचे कार चे ओळो, तो या देहीला खाली टाकण्यास वाध्य करेल.

चौथ्या शुद्ध सत् व्वारे उभा झालेला, चौथा चतुर्पंती मालका मुळे या देहीच्या खांदयाचर असलेले सत्त्व रज तम या तिन गुणांच्या गर्तिंचे कार चे तिन पदर उडुन जाईल.

या तीरगुणाने आठ प्रकारची गरती च्या कार चे ओळो या देहीच्या डोक्यावर/खांदयांवर लादलेले आहे. देहीच्या खांदयावर तिरगुणांनी आठ प्रकारच्या गरतीच्या मौळ्या वांधुन, या गरतीच्या कार असलेल्या मौळ्याचे ओळो चा भार निवनभर वाहण्यासाठी टाकलेला आहे.

अश्या या तिरगुणां नी दिलेल्या १. अभिमानाची गर्ति २. कर्माभिमानाची गर्ति ३. धनसंपदाची गर्ति ४. विद्याभिमानाची गर्ति ५. मुर्खपणाची गर्ति ६.

अंगबऱ्याची गर्ति ७. मद्यप्राशनाची व मायेच्या मधुपानाची गर्ति ८. अहंपणाची गर्ति अश्या आठ गर्तिंच्या कार च्या मौळ्या वांधुन त्याचे ओळो घेवुन वाहणा-यां कोरडया तिरगुणी हमालांची थोरवी गाणा-यां तिरगुणी जवळ, ईतरांचा उपदेश कसा चढेल ?

असे हे तिरगुणी झानी गर्तिंच्या कार च्या मौळ्या चे ओळो डोक्यावर घेवुन, आपले तिरगुणी गर्तिंचे झान मायेच्या तिरगुणी वाजारात विकण्यासाठी फिरत आहे. हे तिरगुणीच तर मायावी वाजारात फिरणारे वाजारी होय. तिरगुणांची माय असलेल्या मायाचैतन्यानेच तर हा तिरगुणी वाजार मांडुन, या तिरगुणीना हाती घेवुन या मायावी वाजाराचा ठेका घेतलेला आहे. ही माया चैतन्याच तर वाजारीन झाली आहे. मग विचा-या त्या इतर सर्वसामान्यांच काय ? गर्तिंच्या कार च्या मौळ्याचे ओळो डोक्यावर घेवुन वाहणारे हे तिरगुणी झानी नुसते वाजारी आहे. वगळ्याप्रमाणे ध्यानाचे ठोंग करत मासोळी दिसताक्षणीच आपल्या चोचेने उचलुन गळ्यात/पोटात टाकणारे ढोंगी आहेत. ऐसा याहीनं आहार उपहार खावुन देहा याहीनं नाशवल्या आहेत.

देहेचे जिवना चा नाश करणारे हे तिरगुणी आहेत. मानसन्मान देण्याइतपत सुध्दा ते योन्य नाही आहेत. कारण की : या तिरगुणीची माय असलेली चैत्यन्या-माया हीच तर वाजारीन आहे. तिरगुणी मायेनेच तर यवगं नासवले आहे, तर मग तिचे तिरगुणी लेकरं कसे वागतिल ? हे तिरगुणी नाशीवंत आहेत. याहीनं नाश केला आहे तिरभवनी ! मुळ यवग नाशवले तिनही ! याहीनं बहु नाश केला जिवाजना ! म्हणुनच या तिरगुणां च्या गर्तिच्या कार व्वारे झालेल्या किर्तिंचा गड मोडा ! ती किर्ति वाजारी होय. सांगी केली..

॥ चैत्यन्या होवुन वाजारीनं । यवग नासवले तीनं ।

यवग हीनं केलं इनं । कैशी चांगली ?...

त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली...

॥ काया हीनं मती हीनं । हीनं केलं देहभान ।

शुद्ध चतुर्पता कळळी । जाहीरण केली...

त्वा मोहर वाजवली ॥ सांगी केली... ॥ ०८ ॥

माया चैत्यन्याशक्तीने भाव धरून प्रार्थना मांडुन, आदीमुनी कङ्गुन सत्व, रज, तम या गुणांच्या देवतांना जागी करून आपल्या पदरी घेतले--शक्तीचे ओवी-०९/०२/०२ चे निरसन वाचा.

सत्व गुणांचा राजा असलेला विष्णुराज, रज गुणांचा राजा असलेला वर्मा तर तम गुणांचा राजा असलेला शंकर, या तिन त्रिकुटांचा झोँडा या चैत्यनेने फडकला. हा झोँडा फडकवुन या तिरगुणीचा कवली वाजार म्हणजेच कवडी मोल किंमत असलेल्या ज्ञानाचा नकटा-नकली वरस्तु प्रमाणे चकाकणारा वाजार मांडला आहे.

तिरगुणी वाजारात वाजारीन होवुन ही कलारीन चैत्यन्या वसली आहे. ज्यात फक्त या तिरगुणी अवतांराची स्तुतीगाण वत वैकल्पे पुजा-पाठ स्त्रोव कथासार.. ईत्यादीच आहे. अश्या कवडी मोल किंमत असलेले तिरगुणी ज्ञानाचा प्याला ही कलारीन माया मधुपानाप्रमाणे अज्ञानी जनांना पाजत आहे. असे कवडीमोल किंमतीचे तिरगुणी व्यान पाजत पाजत, सत्य लपवत लपवत तिने यवग तिने नाशवले आहे. हे यवग नित्कृष्ट हीन दर्जाचे केले आहे. जी माय यवगान यवग हीन करत सुटली आहे, ती कैशी चांगली ? ऐसे कृष्णाने सांगी करून सांगतले आहे. तर त्याचे कृष्णगडयांनी जाहीरण केली. आणी त्यावर आदीपुरुषाने आपल्या सत्तेची राजमुद्रा म्हणजेच मोहर ठोकुन वाजवुन राजमान्यता दिलेली आहे. आपल्या सत्तेची ही मोहर वाजवुन आदीपुरुष कृष्णाने हेही सांगी केली की :

जरी या नाशलेल्या नित्कृष्ट हीन झालेल्या यवगामुळे, मानवाची मती म्हणजेच बुधिद हीन होवुन ते देहभान विसरून हिनतेकडे वळले असले, तरी सुध्दा या आसारातुन सार देत, चतुर्पती नामी असलेल्या भक्तांच्या भोवती असलेल्या तिरगुणांच्या जाळ्या आदीपुरुष भैस अवतार कृष्ण महाराजा तोडन.

॥ तिरगुणांच्या जाळ्या । मोडन हा राया ।

अंवर करन देहा । महाराजा हो ॥ खंड०२/०६:-द्युताचे हे मोती

या तिरगुणीनी आपल्या जाळ्या टाकुन, जनलोकांचे देहभान जरी हिन केलेले असले, तरी सुध्दा या चतुर्पती नामी असलेल्या भक्त जनांच्या भोवतालच्या तिरगुणांनी टाकलेल्या तिरगुणी मायेच्या जाळ्या तोडन तो अवधूत राया । या तिरगुणी जाळ्या तोडुन, तो अवधूत राया आपल्या चतुर्पती भक्ताला तिरगुणाच्या पल्याड असलेल्या चौथ्या शुद्ध सत् कडे घेवुनच जाईल.

चौध्या खुम्माच्या शुद्ध सत् गुणांमुळेच तिरगुणांचे शुन्य उडुन या तिरगुणांची जरासुद्धा सत्ता या देहीवर राहणार नाही. आणी मग त्याला शुद्ध चतुर्पता कळेल. ही शुद्ध चतुर्पता कळाल्यानंतर त्यांच्या देहीवर भैसाचं राज यायला वेळ लागणार नाही. या भैसाच राज येझेनचं । हीच कळालेली चतुर्पता कृष्णाने सांगी करून सांगतली आणी त्यांचे सच्च्या भक्तगडयांनी त्या सांगीचे जाहीरण करून जनात सांगीवर सांगी केली. आदीपुरुषाने या जाहीरणावर मोहर वाजवली...

॥ चैत्यन्या होउन कलारीनं । हृदयी पाजलं मधुपान ।

हृदयी पाजलं मधुपान । भुलवन पडली...

त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली...

॥ भुलवनं पडली यवगापरी । ऐसे यवग कठले भारी ।

उडवा घुंगी ही झापडी । विठोवा येझेन...

विनवा हो रात्रंदिन ॥ सांगी केली...

जुन्या काळी कलार या जातीचा मुख्य व्यवसाय मध्य विकण्याचा होता. पतीच्या व्यवसायाला हातभार लावणा-या या जातीच्या अस्तुरीला कलारीन असे संबोधल्या जात असे.

तिरगुणांची माय-माता असलेली मायाचैत्यन्या ही सर्वप्रथम कलारीन झाली. ही कलारीन होवुन या तिरगुणांची महीमा वाढवणारे तिरगुणी ज्ञान, जनलोकांच्या हृदयी यवगान यवगापासुन मधुपानाप्रमाणे पाजत आलेली आहे. तिने मधुपानाप्रमाणे पाजलेल्या या तिरगुणांची महीमा वाठवणारे वत वैकल्पे कथासार पुजा-पाठ आत्म स्तुतीगाण स्तोत्र..इत्यादी मध्येच हे तिरगुणी जन धुंद झालेले आहेत.

यवगान यवगा पासुन हे तिरगुणी ज्ञानीजन, देहीच्या चौध्या धन्याला विसरून, आत्मज्ञानी न होता कवडीमोळ अश्या कर्मकांडी तिरगुणी ज्ञानांच्या धुंदीत वावरत आहेत. माया चैत्यनेने मधुपानाप्रमाणे पाजलेल्या तिरगुणी ज्ञानाची धुंगी-गुंगी यांच्या डोळ्यांवर चढली आहे. म्हणुनच या तिरगुणांच्या पल्याड उभा असलेला तो चौथा त्यांच्या दृष्टीक्षेपात येत नाही आहे. तिरगुणांच्या गुंगी व्वारे, या तिरगुणी ज्ञानाची मोहनी त्या सर्व तिरगुणी जनसामान्यावर या मायाचैत्यन्याने पाडुन त्यानां भुलवनीत टाकले आहे. तिने या तीरगुणी शुन्याची भुलवन, दिवसेन दिवस वाढवत वाढवत नेत यवगान यवग लौटले आहे.

मुळ्यवगी होत काय ? मुळ्यवगीचा देव कोण ? मुळ्यवगीची साधना कोणती ? आकाशवाणी करणारा कोण ? त्रिदेवांच्या बोलावर उभा राहणारा कोण ? चौथा चतुर्पता अथर्वन् वेद कोण्या घरी ? चौथा मुळपुरुष आदीपुरुष धन्याचे चतुर्पती व्यान,...इत्यादी अहीनाघरचे व्यान, या तिरगुणी मायेच्या भुलवणी पायी तिरगुण ज्ञानी योगी पंडीतांना ठाव झाले नाही.

ज्यांना मुळ्यवगीच्या चौध्या खुम्मी उभा असलेल्या चौध्या चतुर्पतीचे व्यान नाही, त्यांना मुळची किल्ली कशी गवसणार ? ज्याने मायाचैत्यनेने पाजलेले तिरगुणी ज्ञानाच्या दुधाचे हांडे जरी तिनही भरले असले, तरी या तिन च्या पल्याड उभा असलेला चौथा धनीच त्याने नाही जाणला, तर मग कैसे होईल त्याला आपल्या सत्य देवांचे देण ? सर्व काही व्यर्थ जाईल हो ! कशी गवसन त्या विचा-याला मुळची किल्ली ? कुणीतरी सांगा हो ! मुळची किल्ली गवसावयाचीच असेल तर या तिरगुणी व्यानाची गुंगी झटकुन डोळ्यावर जी या तिरगुणी ज्ञानाची झापडी आली आहे, ती झापडी सर्वप्रथम दुर करून ख-या अर्थानं डोळे उघडुन पहावे. या तिरगुणांच्या पल्याड पहावे लागेल.

त्रिगुणातीत दृष्टी म्हणजेच तिरगुणांच्या पलीकडे पाहणारी दृष्टी आल्यावर, तुम्ही स्वतःहुन तुमचे तिरगुणी ज्ञानाचे तिन शिकके, या तिरगुणांच्या पल्याड उभा असलेल्या चौथ्या धन्याला अर्पण कराल. आणी मग तुम्हास चवध्या खुम्मी उभा असलेल्या आदीपुरुष चतुर्पंती धनीचे व्यान आपरुप येईल. आदीपुरुष चतुर्पंती गीण्यान या देहीच्या अहीनामुखी देईल. अहिनाघरचे व्यान अहिनामुखी आल्यामुळे देहीचा हा अहिन म्हणजे आत्मा हा स्वतःला जाणुन आत्मज्ञानी होईल. चतुर्पंती व्यानी होईल. निरंजन व्यानी होईल. निरंजन आदीपुरुष चतुर्पंती धनी हा नुसतेच कोरडे व्यान न देता, त्या व्यानाचे अनुभवही देत राहील. वहु अनुभवां नंतर तुम्हाला हा निर्गुण निराकार विठोवा धनी कळेन. आकारी नाण्याची दुसरी वाजु तुमच्या दृष्टीदेखत येईल. तेव्हा तुम्हीच म्हणाल हाच तो सत्य देव ! हाच चौथा धनीदेव खरा ।

म्हणुनच त्या मुळ्यवरी उभ्या असलेल्या, चौथ्या निर्गुण निराकार निराधार चौथ्या चतुर्पंती विठोवालाच रांत्र-दिन सच्च्या दिलाने विनवा हो ! तो नवकी येईल. ऐसे जाहीर करून कृष्णा सांगी सांगतो. या कृष्णाच्या संगतिच्या जाणत्या भक्तगडयांनी येथे या चतुर्पंता भुम्मेवर उभे राहुन तेच कृष्णा मुख्याची सांगीचे जाहीरण केले. आणी त्या आदीपुरुष कृष्णानें त्यावर मोहर ठोकुन आपली राजमान्यता दिलेली आहे.

॥ तो उडवन घुंगी, पळन झापडी । खेळ करन खळाखळी ।

खेळ होईल खळा खळी । धैसकं पडली...

त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली...

॥ उडवन तिरगुणाचं शुन्यं । जागी कर्ते होय कोण ?

त्याहीचं नाव दयाहो सांगुनं । जाहीरण केली...

त्वां मोहर वाजवली ॥ सांगी केली... ॥१२॥

॥ उडन राजे राज्यापरी । एक राजा एक खेत्री ।

शिकका भैसाचा चालनं । अवधुत सांगे किल्ली ॥ जाहीरण केली...

.....जळगाव पाठातील चरणे

त्या निराकार निराधार विठोवा धन्याला रात्रंदिन विनवल्या नंतर तो येईल. हा धनी देहधरणीवर उभा झाल्यानंतर या देहीवरील त्रिकुटाचे अंमल ठाणे तो उडवन. हे त्रिकुटाचे अंमल ठाणे उडाल्यामुळे तिरगुणांच्या व्वारे पडलेल्या सा-या भ्रमाने जी घुंगी आणुन भुलवण पडली होती, ती दुर होवुन डोळ्यावर आलेली त्रिगुणांची झापडी पळन. नव्या दृष्टीचा डोळा होईल. नवी त्रिगुणातीत दिव्य दृष्टी मिळेल. नवी दृष्टी धन्याचा तिरलोक जुम्मा, ज्योत अनामत येथुनच पाहील.

ही त्रिगुणातीत दृष्टी प्राप्त झाल्यामुळे, या देहीवर जे सत्व-रज-तम या तिनगुणांचे जे राज आहे, ते राज उडुन जाईल. त्रिगुणांचे राज उडुन या त्रिगुणांचे तिन राजे आपले देहीवरचे राज्य खाली करनं. कारण की : चौथ्या खुम्मी उभा असलेला शुद्ध सत् भैस हा एकच राजा एकाच खेत्री येवुन, या तिनही राजाशी प्रज्ञामती व्वारे वोलने करेल. आणी मग या तिर्गुणांच्या हाती असलेला चैत्यन्याचा शिकका तो चौथा धनी आपल्या हाती घेईल.

देहीवरचे तिन वादशाहाचे राज्य जावुन, चैत्यन्याचा शिकका शुद्ध सत् च्या हाती आल्यानंतर शुद्ध सत् चा खासा वादशाहा भैसराज हा चौथ्या खुम्मी उभा राहीन. आणी चैत्यन्यस्वरूपी कळपाने राहणा-या, ६४ लाख जोगीनी, ३६० हजार भोवण्या, १६ सहस्र गोपीगणा, ७ हजार आसरा, ७ स्वर्गिंच्या प-या, रिष्टी-सिद्धी लक्ष्मी धरतरी माता....ईत्यादी ला ज्योता चढवुन त्यानां हा भैसराजा सच्च्या व शंक देह घरा आणेल.

देहघरा ज्योता चढल्यानंतर तो देह निर्मळ निशःकलंकी प्रकाशीत होउन लभेद नर होईन. या पवित्र लभेद नराचे नव्या दृष्टीमुळे सर्वत्र सत्रावीची गोडी लागुन विषमतेचे विसर्जन होईल. चार खुम्मी चारही नामी एकच मन राहील. त्यांना चवही खुम्मांचा जिव्हाळा राहीन. ते निर्भेव राहतीन.

असे पवित्र लभेद निर्मळ गोळक तो चौथा धनी या भुम्मेवर गोळा करन. असे गोळा झालेले गोयक गडी हे कैलास, वैकुंठ, इंद्रसभा, यमपुरी...ईत्यादी ठिकाणाहुन जाळामुळापासुन येईन. आणी अवधी धरणी ते रुमावळी ठवटवित करून टाकेल.

रुमावळी झालेल्या धरणीवर धनी आल्यावर अश्याच प्रकारचा खेळ तो धनी खळाखळी म्हणजेच प्रतेक सत् देहधरणीत-देहघरी करून नव्या यवगाचा कार करन. या नव्या यवगाच्या कार मूळे कली उडुन जाईल.

धनीच्या नव्या कार च्या याच खेळाची आता आम्हाला ध्यास लागला आहे. रुख्खरुख लागली आहे. घैसक पडली आहे. कारण की : या खेळात एकाच खेत्री एकच भैस राजा येवुन, चैत्यन्येचा शिवका आपल्या हाती घेवुन नवा कार करणार आहे. अशी किल्ली अवधुत योगी कृष्ण सांगत आहे. हाच श्रीराया कृष्ण या चतुर्पंतीची महीमा वाणी सांगी यवगान यवगा पासुन सांगत सुटला आहे. दंवडी देत आहे. या कृष्णानेच या चतुर्पंतीची अस्तुकी म्हणजे महीमा वाढवली आहे. कृष्णाने जागोजागी पेणं स्थापत या चतुर्पंतीची यवगान यवगात अस्तुकी केली आहे. हे आम्ही जाहीरण करून सांगतो.

॥ अस्तुकी केली या श्रीरायानं । ताळ परस दोन दोन ।

मो-हं यवगाचे कारण । अस्तुकी केली...

त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...

॥ यवग भाकल्याचे गुणं । सुने वेद पडले तीन ।

अर्थवन् वेद कोण्या घरूनं । सांगी केली...

त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...

॥ अनंत वाजीयाचा घोष । त्यामध्ये वाज्या कोण सरस ?

मो-हं होणार सांगें द्युत । वाज्या चौरंगी....,

त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...

-: शब्दार्थ :-

अस्तुकी करने :- महीमा, किर्त वाढवणे, किर्तित आणुन प्रित करने.

प्रतेक ताळापरस दोन-दोन च्या जोडीने येवुन या श्रीराया कृष्ण धनीदेव ने चतुर्पंतीचीच अस्तुकी केली आहे. या चतुर्पंतीची महीमा वाणी वाढवत नेलेली आहे. यवगान यवगापासुन तो कृष्णाधनी सच्च्या भक्तांच्या देहघरा आपनहुन जावुन, त्यांना हाती घेवुन चतुर्पंती व्यानाचे त्यांना अनुभवासह देणं देत आहे. देत आलेला आहे. देत राहणार आहे. कारण की : पुढे याच भैसाचं यौग येणार आहे. पुढे येणा-या याच भैसाच्या यवगाकारण तो कृष्ण अस्तुकी करत सुटला आहे. त्यानेच सर्वप्रथम जाहीरण केलेले आहे की, पुढे याच भैसाच राज्य चतुर्पंतीच यवग येणार आहे. हे त्यानेच भाकलेले आहे. त्याच भविष्य त्यानेच सांगुन ठेवलेले आहे.

‘शुद्ध सत्त्व चतुर्पंती धन्याचे सत् यवग येणार’ असे जे कृष्णाने भाकले आहे, त्याची व्याही-साक्ष पुरावा म्हणजे हळुहळु तिनही वेद पाठ-पठनाचे कार्य सुने पडले आहे. कारण की : या नाशवलेल्या तिनही वेदात आता या चौथ्याला जागी करण्याची क्षमताच राहलेली नाही.

चौध्याला जागी करण्याची क्षमता असलेले वेद कोण्या घरी आथरून आहे ? या चौध्याचा चौथा चतुर्पता अथर्वन् वेद कोणता वाजा वाजवत आहे ? हा वाज्या कोणता घोष करत आहे. ? हे सर्वसामान्यांना माहीत नाही. कारण की :

इथे या मिर्तलोकी काही स्वार्थि तिरगुणी सत्ताधारी ज्ञानी पंडित जनांनी आप आपल्या पोट-पाण्याच्या व्यवस्थेसाठी, त्यांच्या हाती आलेल्या वेदात आपल्या मानसन्मानसह पोटपाण्याचे व्यवस्था करणारे श्लोक घुसवुन वेदांचा नाश केलेला आहे. आणी या तिरगुणीनी आपल्या तिरगुणी ज्ञानमती च्या आधारावर पंथ-पंथ तयार करून जनलोकांची गटा-गटात विभागणी केलेले आहेत. आता पंथा पंथा चे गट पडून, प्रतेक पंथाचे जन माझ-माझाच मोठे असे म्हणत आपआपल्या पंथाचे घोष वाक्य घेवुन, स्वतःच्याच महती करीता स्वतःच्याच पंथांचा वाज्या वाजूवन, आपल्या स्वतःच्या ताव्यातील पंथाला रंग चढवत आहेत. हे सर्व स्वार्थि तिरगुणी काही या आदीपुरुषाची व्हाही मानण्यास तयार नाही. किती सांगु रे वाप्पा हे तिरगुणी जग मानत नाही. म्हणुनच कृष्णा म्हणतो की :

॥ सांगता सांगवत नाही । किती सांगु रे वाप्पा । हे जग मानत नाही ।

पंथ पंथ प्रडतील गट । माझ माझ म्हणतील मोठ ।

मानत नाही... या आदीपुरुषाची गाही ॥

असे हे तिरगुणी आपआपल्या पंथाचे गट पडून, आपआपले वाजे वाजवत आहेत. असे प्रतेक पंथ पंथांचे मिळून अनंत वाजीयाचा घोषाचा इथे कल्लोळ होत आहे. त्यामध्ये देवा ! कोणता वाज्या सरस ? सांगा किल्ली..

या अनंत वाजीयाच्या घोषामध्ये सरस असा एकच वाजा आहे. तो म्हणजे चारही रंग असलेला चारही वाणीतुन वाजणारा चतुर्पतीची चौरंगी वाज्या ! हाच चौरंगी वाज्या व्वारे चतुर्पती पुढे सर्वामुखी येणार आहे. पुढे होणार असे हा द्युत सांगत आहे. कारण की : याच चतुर्पती पंथातील भुम्मा गोयकाला चारही खुम्माचा जिव्हाळा राहीन. त्यांच्या या जिव्हाळा मुळेच कैलाशी, वैकुंठी, इंद्रपुरी, यमपुरी निजधाम.. ईत्यादी जाळामुळा च्या ठिकाणा पासुन हे सर्व गडी चतुर्पतीच्या मोहजव्या च्या वेळी येईल. तेव्हा ख-या अर्थाने हा चौध्या खुम्माचा चतुर्पतीचा वाजाच चौरंगी होवुन या चौरंगी वाज्याव्वारे चौरंगाचे वोलने या चतुर्पती पंथाच्या भुम्मेवर होईल. आणी मग या चौरंगी वाज्या व्वारेच तिरगुणी देवतांचे मनोरंजना साठी गायन करत असलेल्यां गंधर्वांचा कार मोडल्या जाईन. अशी या द्युत राजाने सांगी केली... आणी त्याने त्यावर मोहर वाजवली

॥ द्युतराज सांगे खरं । हा मोडन गंधर्वाचा कार ।

हा मोडन तिरगुणी वाजार । मोडन चौ-यांशी...,

त्वां मोहर वाजवली । जाहीरण केली...॥ १६ ॥

पुढे होणा-या भैसाच्या सत्यवगाची दवंडी देणारा चतुर्पतीचा चौरंगी वाज्या वाजवुन तो धनीदेव नवा कार करणार आहे. ज्याप्रमाणे इंद्रसभेत इंद्रासह देव देवतेच्या मनोरंजनासाठी गंधर्व गण गायन करतात, त्याचप्रमाणे स्वतःच्या व इतर देवतांच्या मनोरंजनासाठी गायन करणा-या लोकांचा गायनाचा कार तो धनी निभावणार नाही. त्रिलोक्यातील गंधर्वाचा कार धनी मोडणार आहे. कारण की : या गंधर्वाच्या गायनात भक्ती भाव अत्यंत कमी असुन, राग-रागीन्या बहु प्रमाणात आहे. या गंधर्व गायनात भक्ती-भाव अर्पण करण्यावर ध्यान न ठेवता, राग-रागीनीवरच जास्त ध्यान ठेवले जाते. भक्ती-भाव व रागरागीनी यांचे वजन केल्यास रागरागीनीचे वजन जास्त भरते. तर भक्ती-भाव कमी भरतो. राग-रागीने मुळे भक्ती-भाव अर्पण करण्यास अडथळा येतो. भक्तीभाव अर्पण करण्यात खंड पडतो.

अहंकार सह असलेला भक्ती-भाव धनी कदापि स्विकारत नाही. धन्याला सच्च्या भक्ती-भाव जारत तर ईतर कमी पाहीजे असते. या गंधर्व गायनात “मी उत्तम गायन करतो” असा मी-पणाचा अहंकारच आहे. अहंकार हा हरीचा हाडवैरी असल्यामुळे, तो चौथा या तिरगुणीचा तिरलोकी असलेला सच्च्या भक्ती-भावाविना राग-राशीन्या यावरच जारत लक्ष्य/ध्यान केंद्रित करत असलेल्या गायनाचा वाजार मोडन. या देहीतील तिरगुणांचा वाजार मोडुन, या गंधर्वांचा तो भैस राया कार मोडन. अशी या धन्याची सांगी आहे.

या देहीमध्ये तिरगुणांनी वाजार मांडण्याचा जो पण म्हणजेच नेम घेतला होता, तो या चौथ्या व्वारे मोडीत निघाल्यानंतर तेव्हा मग ॥ चार सहा दहा जनी, । वारा सोळा दोन आहे गुणी ॥ खंड०२/३६ अश्या पन्नास मातृकाचा मेळा या देहीतील षटचक्रांवर वसलेला आहे. हा कृष्णधनी आपल्या लभेद चैतन्याचा पुरवा षटचक्रांवर देवुन या षटचक्रासह षटचक्रांवर असलेल्या या पन्नास मातृका जागी करेल. आणी या देहीला तिरगुणांच्वारे नाचवणारा पण चा नाश करून/मोडुन, या पन्नास जागृत मातृकाच्या पन्नाशीला दोन केवळ मात्रा भेटुन देहे-जीव यांचे स्वयंवर होईल. अशी सांगी केळी..

॥ पणनाशीला होईन स्वयंवर । अठरा खुम्म न्यात जेवनं ।

तेव्हा ही गाय जागी होईन ॥ ..जळ्णाव पाठातील चरण

या देहीत तिन गुण ठाण मांडुन वसलेले आहेत. हे तिनगुण या देहीत आपआपल्या सत्तेचे नित वर्चस्व गाजवण्या साठी लढत/धडपडत राहते. ते असे :

- या देहीत कधी सत्त्व-रज या गुणांचा पाडाव करून, तमोगुण वर येवुन या देहीवर तम चे वर्चस्व करून तमगुणां ची सत्ता गाजवतो. जेव्हा तमोगुण वरचढ होवुन आपले वर्चस्व गाजवतो, तेव्हा तो तमोगुण या देहीला सैतानासारखे-राक्षसारारखे नाचवतो. देहीच्वारे दुष्कर्म करतो. तामशी कृत्य करत तामशी बनतो.
- कधी तम-रज या गुणांचा पाडाव करून, सत्गुण वर येतो व तो देहीवर सत्गुणांचे वर्चस्व गाजवतो. सत्वगुणांचे वर्चस्व झाल्यास, हा सत्वगुण या देहीला ‘मी मोठा सात्विक’, ‘मी ब्रह्म ज्ञानी’, मी ज्ञानपंडीत, मी गुरु’ असा अंह आणते. देहीची पुंजनमान ची अंपेक्षा वाळगुण या देहीची देवांप्रमाणे पुजा करवुन घेण्याकरीता प्रयत्नरत् होतो. एवढच नव्हे तर स्वतःलाच देव समजुन, देवांप्रमाणे आहार उपहार पुंजन मान घेत देहीला वागावयास भाग पाडते.
- तर कधी तम-सत् या गुणांचा पाडाव करून, रजोगुण वर येवुन हा रजोगुण या देहीवर रज चे वर्चस्व गाजवतो. देहीत जेव्हा रजगुण वरचढ होवुन आपले वर्चस्व गाजवते, तेव्हा त्या देहीला हा रजगुण जणुकाही राजा सारखी वर्तन करावयास लागते. देहीत राजशी पणाचा अहंकार आणते.

अश्या प्रकारे, या देहीत हे तिरगुण ऐकमेकांचा पाडाव करून, एकमेकांवर वरचढ होत आपआपल्या गुणांचे वर्चस्व स्थापवत आपआपल्या गुणांचा खेळ करत या देहीला नाचवत राहते.

या देहीला जीवनभर अश्याचप्रकारे नाचवण्याचा पण म्हणजे नेम, या तिरगुणांनी घेतलेला आहे. हे तिरगुण अश्या प्रकारे या देहीत आपआपल्या गुणांचा वाजार मांडत राहण्याचा यांचा नेम-पण आहे.

परंतु ॥ चार सहा दहा जनी । व बारा सोळा दोन आहे गुणी ॥ ०२/३६
 या पन्नास मातृका जागी करून या देहीत तो चौथा शुद्धसत्त्व चा धनी भैस
 जेव्हा अंतभुत होतो, तेव्हा तो सर्वप्रथम या देहीत तिरगुणांनी मांडलेला वाजार
 मोडीत काढतो. देहीतला त्रिकुटांचा तिरगुणी वाजार मोडल्या गेल्यानंतर, त्या
 देहीला मग या तिरगुणांच्या पलीकडे पाहण्याची म्हणजेच त्रिगुणातीत दृष्टी येते.
 या नव्या त्रिगुणातीत दिव्य दृष्टीमूळे, तिरगुणांच्या पल्याड उभा असलेला तो
 चौथा शुद्ध सत् धनी चे निरंजन चतुर्पता व्यान त्याला प्राप्त होवु लागते. या
 चतुर्पता व्यानप्राप्ती मुळे जेव्हा तो तिरगुणांच्या पलीकडे पाहतो, तेव्हा या
 देहीतला तिरगुणांनी केलेला पण नाश पावत जातो. तिरगुणी पणांचा विनाश
 होतो. जेव्हा तिरगुणांचा पण नाशतो, तेव्हा या पण नाशीला जागी झालेल्या
 पन्नास मातृका व देही-देवतांच्या साक्षीने देह-जीवाचे स्वयंवर होते. आतापर्यंत
 तिन यवग देही-जीवाचे स्वयंवर नाही झाले । ते स्वयंवर या पण नाशीला
 होते.

या पण नाशीच्या स्वयंवरात, ६ शास्त्रे, ६ दर्शने, ६ जोग या अठरा सह,
 अठरा पुराणात, कोणतं एक समान नात आहे ? या अठरांचा विषय हा एकच
 तत्व आहे ते म्हणजे हरी आहे. या अठरा खुम्मावर उंच घर कोणाचे आहे ?
 हरीचेच आहे. या अठरा खुम्माचे कोणते अन्न तो भक्तसतो ? भाव-भक्तीचे !....
 ईत्यादी चतुर्पता व्यान त्याला येईन.

या चतुर्पती व्यानाव्दारे त्याला सत्रावीची अत्यंत गोडी लागन. ही गोडी
 या न्यात्यातील विषमता दुर करून, ही सत्रावीची गोडीच त्याची विषमता
 विसर्जन करेल. तो सर्वत्र समानतेने पाहु लागेल. त्याचा एकच न्यात-नात
 दिसेल ते म्हणजे सर्वत्र व्यापलेली चैतन्य ज्योत. अठरा खुम्मात कोणते न्यात
 आहे याचे व्यान त्याच्या पोटी गेल्यामुळे, ते हे अठरा खुम्माचे न्यातच जेवन.
 आणी तेव्हा ही त्याची देहरूपी गाय सह चतुर्पता गाय जागी होईन. त्याला
 चतुर्पता व्यान येईल की : या अठरा खेत्री सह सर्वत्र त्या चौथ्या द्युत
 राजाचीच सत्ता आहे. अठरा खेत्री तोच चौथा द्युतराजा आदीपुरुष उभा आहे.
 तोच या अठरा खेत्रीच्या अठरा खुम्मावरीत शुद्ध सत् भावाचे अन्न भक्तसत
 आहे. तोच कलसुत्राचा मालक होय. या चौथ्या आदीपुरुषाच्याच हाती सर्व
 कलसुत्र वाहुल्यांची दोरी आहे. तोच सर्वांना नाचवत आहे. त्याने लावलेल्या या
 जीवनकळा ज्योत व्वारेच देहीची किर्ति देहे करत आहे. या अठरा खेत्री सह
 सर्वत्र तोच चौथा द्युतपती भरून भरला आणीक उरलेला आहे. अशी सांगी
 केली...

॥ अठराखेत्री उभा द्युतपती । याहीच्या सत्रावीच्या किर्ति ।

अभिमान ज्याहीच्या पोटी । ढळन किल्ली...

ही चतुर्पता गाय जागी झाल्यावर त्या देहीला कळन की : सहाशास्त्रे,
 सहादर्शन, सहाजोग, या अठरा सह चार वेद अठरा पुराण,..ईत्यादी सर्व
 ठिकाणी या एकल्या धन्याचा विषय आहे. या सर्व ठिकाणी या एकाच चौथ्या
 निराकार निराधार आदीरूप आदीपुरुष आपरूप निरंजन धन्याचीच गुणगाण
 आपआपल्या दैवतेच्या आकाराला समोर ठेवुन केल्या गेलेली आहे. आप
 आपल्या दैवताचे नाव समोर घालुन या चौथ्या धन्याची महिमा वर्णिलेली आहे.
 अठरा खेत्री उभा द्युतपती या टुकीचे अधीक व्यान खंड०७/२६:-तारखेची ओवी
 निरसनातुन घ्यावे. या अठरा खेत्री/ठिकाणी उभा असलेला हाच द्युतांचा पती
 असलेला चौथा चतुर्पती द्युतपती अवद्युताच्या सत्रावीच्या जीवनकळा ज्योती
 व्वारेच त्या सर्व देही लिहण्यास, वाचन करण्यास, चर्चा करण्यास सक्षम झालेले
 आहेत. या चतुर्पतीने लावलेल्या जीवनकळा ज्योतीव्वारेच या आल्या-गेल्या
 देहीची किर्ति होत आहे.

या सत्रावी जिवनकळ ज्योती विना ते किर्ति तरी कसे करणार ? या जीवनकळ ज्योतीच्या प्रज्वलीत प्रकाशमुळेच प्रतेक जन आपआपल्या क्षेत्रात समोर गेलेले आहेत. प्रकाशीत झालेले आहेत. परंतु प्रकाशीत होवुन समोर आलेल्या पैकी ज्याहीच्या पोटी अभिमान येवुन राहील, त्याहीची ढळन गा किल्ली । कारण की : या अभिमानीचा होईन अपमान ।..

॥ अभिमानाचा होईन अपमान । त्याचे नोळे वा चैतन्य ।

निराकार आप आले पलटुन ॥ ०२/७७ जग ओळखेना...

ज्याच्या पोटी अभिमान राहील, त्याच्या आंगी या अभिमानाच्या व्दारातुन अहंकार शिरेल. ज्याच्या जवळ अहंकार राहीन, त्यांचे नोळे वा हे चैत्यन्य. कारण की : अहंकार हा हरीचा हाडवैरी असल्यामुळे एकतर हरी लाठी घेवुन आपल्या भक्तांचा हा अहंकार झाडेल, नाहीतर तो हरी त्या अभक्ताला खड्डयात लोटुन त्या अभक्तापासुन बहु दुर जाईल. त्या अभक्तांच्या जवळ हरीचे चैत्यन्य राहणार नाही. कारण की : हा हरी ज्याच्याजवळ सत् चा ठेवा आहे, तेथेच तो निराकार हरी आपरूप पलटुन येत असतो. इतरांजवळ नोळे । म्हणुनच सांगी करतो की :

ज्याच्या जवळ अभिमान नाही आहे असेच भुम्मा गोयक हरी गोळ करन. त्यां भुम्मा गोयकांना धन्याचे भजन पुजनं ध्यान सुमरन करण्याचा हक्क देईन. असेच धन्याने हाती धरलेले अभिमान नसलेले गोयक भजन पुजनं ध्यान सुमरन सिदाई.. ईत्यादी मार्गाने त्या चौध्या चतुर्पती हरीला आलीगण देतीन. हा चतुर्पतीचा रमणा यवगा कारण त्यांच्या जवळ चालत येईल. अशयाच सच्च्या गोयकाच्या खुणा ऐका हो..

॥ ऐका गोळकाची खुणा । रमणा यवगाच्या कारणा ।

जागी करन तिरभवनां । सांगी केली...

त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...

आता गोयकांच्या खुणा ऐका हो ! चौध्या खुम्माचा जिव्हाळा ज्यांच्यात आहे, असे एका ठिकाणी गोळ होवुन सच्चेपणाने चतुर्पती आदीपुरुषावे भजन पुजन ध्यान सुमरण..ईत्यादी करणारे, निर्भव शुरविर खेत्री असलेल्या सच्च्या र्यान व भक्त योर्गी जनांना गोयक/गोळख असे म्हटल्या गेलेले आहे.

चतुर्पती आदीपुरुष आपल्या यवगाच्या कारणास्तव या गोयकाच्या देहीतील अकाशमात मध्ये उभा झालेला आहे. या चतुर्पतीचाच त्यांना पुरवा आहे. हा चतुर्पती धनी तिरलोक्यातील गोयकाला आपल्या संग घेत, या गोयकांना आपल्या यवगाच्या रमणा कारण आपल्या रमण्यात सामील करत निघाला आहे. हा चतुर्पतीचा रमणा या गोयकांच्या ज्योती जागृत करत करत, त्यां गोयकांच्या हृदयी देहीच्या मिर्तलोकी निरशुन्य निरंजन सोहँम् ज्योत स्वरूपी आलेला आहे. आउक यवग त्यांच्या देहघरी आणुन, त्या त्या गोयकाची ज्योत त्रिकुटावर चमकवुन अंगा अंगाच्या कपाटात गिरवत आहे. पाताळाची ज्योत आकाशी नेवुन तेथुन ती ज्योत विजली प्रमाणे पाडुन अंगीन कपाटी च्या ज्योती उजळवत आहे.

या ज्योतीच्या प्रकाश मुळेच त्या त्या गोयकांचे तिर तिरभवन जागी झालेले आहे. हे तिरभवन म्हणजेच त्या गोयकाची निजरूपी असलेली देहधरणी जागी करून, त्या गोयकाला तो चतुर्पती आदीपुरुष त्याच्या पुढे येणा-या यवगाच्या कारणा निघालेल्या रमण्यात सामील करून घेत आहे. या कृष्ण गोयकाचच सर्वकाही खर होत आहे. म्हणुनच याहीचच ऐका हो ! हे जाहीरण करून सांगतो...

॥ ऐका गोळकाचं खरं । भैस उभा यवगा वर ।
 मोङुन व्वैताचा कारं । तक्ती येर्न हा परमेश्वर ।
 सांगी केली... त्वां मोहर वाजवली । जाहीरण केली...
 ॥ याहीच्या यवगाचा कार । सत्य चालन कारभार ।
 सुखः होईन कुडीवर । सांगी केली....,
 त्वां मोहर वाजवली । जाहीरण केली... ॥ २० ॥

गोयकाचे खर सांगन ऐका हो । हा भैस यवगान यवगात माया वेष म्हणजेच हिंदी भाषेत भेष घेवुन, विविध देहीच्या आकारात येत असल्यामुळे याला भैष/भैस असे म्हटल्या गेले आहे. हा भैष यवगान यवगात चतुर्पंती रयान आपल्या सच्च्या भक्तांना परसत/वाढत आलेला आहे. कारण की : पुढे हाच भैस आपले मुळ सत् यवग आणुन आपल्या यवगावर चौध्या खुम्मी उभा राहीन. आणी जे लोक दोन दोन हित जपत आलेले आहेत, दुजाभाव जपत आहे, म्हणजेच स्वतःच्या स्वार्थी हीतासाठी एकी कडे एक भजण्याचे सोंग/ठोंग करत आहे, तर दुसरीकडे दुसरा जपण्याचे ठोंग करत आहे. एकीकडे दाभिकता तर दुसरीकडे सात्वीकता दाखवत फिरत आहे. एकीकडे भोगपिपासुपणा, तर दुसरीकडे ठोंगी आध्यात्मीक सात्वीकता दाखवत आपले हीत जपत आहे. असे दोन दोन हीत जपणा-या दोहीतांचा कार तो एकला चौधा मोङुन काढणार आहे. याहीन मचवले ठोंग । या कृष्ण रायान ओळखला याहीचा रंग । म्हणुनच या भैसाच्या यवगाव्वारे त्या दोहीतांचे असत्य तो मोङुन काढणार आहे. असत्यच मोडीत निघाल्यामुळे, सत्याचा कार होण्यास वेळ लागणार नाही.

या भैसाच्या यवगात सत्याचा कार होणार असल्यामुळे, याहीच्या यवगात सत्य कारभार चालन. याहीच्या यवगाचा बहु कार मध्ये एक कार सत्याच्या होईल. हा कार कुडीच्या व्यवहारावर वर्चस्व गाजवेल. आणी या कार व्वारेच, सर्व देहीवर सुखः होईन. सांगी केली..

॥ कुडीपासुन अवघा व्यवहार । हा होय जीवनकळीचा कार ।
 याहीच्या हाती आहे कार । कुडीवर आयुष्य चढवन थोर ।
 सांगी केली...., त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...
 ॥ ऐका निशःकलंकी वाणी । निरसुन टाकन तिरभवनी ।
 सुखः होईन जीवाजनी । सांगी केली....,
 त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...॥ २२ ॥
 ॥ ओळखा जाहीरणाची खुणं । पुर्विपासुन केली जतन ।
 शिकका सेरुपी चढनं । सांगी केली...
 त्वां मोहर वाजवली ॥ जाहीरण केली...

कुडीच्या सत् व्यवहार व्वारे समोर येणा-या भैसाच्या सत् यवगाचा कार येणार आहे. सत् यवगाचा सत्य कारभार आणण्यासाठी, आता या कुडीच्या व्यवहारात सत्य कारभार आणावा लागेल. भैसाच्या या सत्य कार ला हातभार लावण्यासाठी, तुम्ही आतापासुनच आपल्या कुडीच्या व्यवहारात सत्य कारभार करावा लागेल. तेव्हा कुठे तुम्ही भैसाच्या यवग आणण्याकरीता ख-या अर्थाने योगदान केले आहे, असे आध्यात्मीक विश्वात मानल्या जाईल. तुम्हाला या तुमच्या कुडीपासुनच हा सत्य व्यवहार करत जावे लागेल. कुडी ही शंक आचार विचाराची म्हणजेच शंकाचारी ठेवावी लागेल. कारण की ही कुडीच सत्रावीच्या जीवनकळा ज्योतीच घर होय. हे घर तुम्हास निश्कलंकी व शुद्ध सत्व शंकाचारी ठेवावी लागेल. या कुडीतच तो चौधा मालक तेजोगृणी अंश रुपात आहे. या मालकानेच ही जीवनकळा ज्योत प्रज्वलीत ठेवलेली आहे. तोच या कुडीत षोडस्कला कलाने वावरत आहे. हा मालकच सत्रावीचा पाझर फोङुन अमृत गंगा झरझारा वाहवन.

या देहीमध्ये जो तिरगुणांनी कल्लोळ माजवला आहे, तो कल्लोळ मोङ्गुन काढेल. या कार व्वारेच देहीतील सर्व चैतन्य या एकल्या धनी चरणी एकवटेल. देहीच्या चौथ्या धनी चरणी जेव्हा या देहीतील सर्व चैतन्याचा शिक्का अर्पण होईल, तेव्हा तो धनी या कुडीत सेरूपी उभा राहुन चैत्यन्याचा शिक्का आपल्या हाती घेईल. देहीच्या चैतन्याचा शिक्का भैसा हाती आल्याने या देहीवर भैसाचे राज्य येईल.

असे वहु सच्चे भक्तजन लोकांच्या कुडी वर राज्य आल्यानंतर, मग चतुर्पती चा चारही वाजुनी असलेला चौकोणी मेद्य या चतुर्पती भैसामुखच्या चतुर्पता अथर्वन् वेदाचे निरंजन व्यान सह देण चे छोले यांचा वर्षाव वरसन. या चौकोणी मेद्याच्या निळावंती वर्षावाने एकच चतुर्पती व्यानाचे पिक येईल. एकच वर्णाची एकच ज्वारी येईल. चतुर्पती नाम व्यान भक्ती भजन पुजन ध्यान सुमरन चे सर्व वाजुने एकच पिक येईल. एकल्या एक चतुर्पतीचे पिक सर्वत्र दृष्टीस येईल.

या चतुर्पतीच्या पिकाकडे आकर्षित होवुन वैकुंठ, कैलास, इंद्रपुरी, यमपुरी....ईत्यादी ठिकाणचे जाळामुळापासुन गडी या चतुर्पती पंथात दाखल होवुन येतीन. ते येथे धन्याच्या प्रकाशाने न्हावुन निघेल. हे सर्व जाळामुळापासुन आलेले गडी प्रकाशीत होईल. प्रकाशीत गडयांच्या मागे मागे ज्यांना चतुर्पती अवधुत नाम माहीत नाही, चतुर्पती व्यानाचा गंधारी नाही, असे सच्चे भक्त जन या चतुर्पती पंथात दाखल होईल.

असे हे दाखल झालेले कोरे धान्यं ला खतपाणी घालुन तो चौथा चतुर्पती पिकवन. देहरूपी आंबा अपाडी पिकन ! येथे देही कमी वेळात परीपक्व होवुन, चतुर्पतीच्या रसाने लदवडुन जाईल. या नव्या को-या धान्या मुळे आलेल्या को-या पिकांमुळे चारही वाजुने चारही कोणातुन सर्व गडी आकर्षित होवुन गोळा होतीन. चौकोणातुन चौकोणी गडी गोळा झाल्यावर चारही वाजुने चतुर्पतीचा निळावंती ढग वरसु लागेल. चतुर्पतीच्या भक्ती व्यान रसाची गंगा वाहेल.

म्हणुनच कृष्ण सांगी करतो की : या निशःकलंकी देवाची वाणी तुम्ही ऐका हो ! हा निशःकलंकी धनी आल्यावर या कुडीवर सुख येईल. सुख नाही मावणार या कुडीच्या तिर तिरभवनी । दुःख नाही दिसणार वा ख्वाणी ।..

अश्या या यवगान यवगीच्या पुर्विपासुन जतन केलेल्या खुणा तुम्ही मन लावुन शोधा हो ! मन लावुन ऑळखा हो ! हाच धनी सेरूपी येवुन आपला चौथा चैतन्य शिक्का या देहीवर या तिरलोकी चढवन. चतुर्पतीचा चंदनाप्रमाणे परमय/सुगंध सर्वत्र पसरेल. कारण चंदन शिक्काची मोहर त्या धन्याचीच आहे. त्या धन्याच्याच हाती अवघी किल्ली आहे. होती नव्हती नाही दिली किल्ली धन्याने कुणाच्याही हातात ! धन्याचा तो मोहर शिक्का सेरूपात या देहीवर वाजवुन देहीच्या चवही ताळात उजाला पाडन. हे जाहीरण करून सांगतो कारण की : त्यांनी तशीच सांगी करून त्या सांगीवर आपला सत्तेची राजमुद्रा असलेला चंदनाचा शिक्का म्हणजेच मोहर ठोकुन/वाजवुन मान्यता दिली आहे.

॥ सांगी झाली अंतराळी । महाराजा पुर्ण करून दया सही ॥

